

første Udvalgsbehandling af Skoleloven i Folketinget, idet Udvalget udbad sig Oplysninger om den finansielle Virkning af en saadan Ændring i det da foreliggende Lovforslag. Ministeriet saa sig ikke i Stand til at give nærmere Oplysninger i saa Henseende og nøjedes med at udtale som sin Formodning, at den paagældende Ændring i Fremtiden vilde faa en ikke uvæsentlig Indflydelse paa Tjenestealderen og dermed paa Udgifterne til Løntillæg. Noget bestemt kunde man dog ikke udtale i saa Henseende, da man intet kunde vide om, hvor mange af de ny Embeder der vilde blive oprettede som Andenlærerembeder. Spørgsmaalet blev herefter ikke Genstand for væsentlig videre Omtale, og det oprindelige Forslag i saa Henseende gik uden større Modstand igennem. Ligesom der imidlertid kort efter Lovens Forelæggelse fra Lærerstandens Side blev protesteret mod denne Bestemmelse (jfr. et Andragende af 23. November 1895 til Rigsdagen fra Bestyrelsen for Danmarks Lærerforening, hvilket Andragende er optaget i ovennævnte Udvalgs Betænkning), saaledes er der lige siden Lovens Gennemførelse stadigt i Tidsskrifter og paa Møder blevet rejst Krav paa Ophævelse af Begrænsningen, idet denne betegnedes som en Ubillighed mod de Lærere, der ramtes af den, som nedsættende for Andenlærerklassen og navnlig som en Krænkelse af en alt vundet Ret for de Lærere, der før Skoleloven havde vundet Tjenestealder som Andenlærere, og som ved Beregningen af Løntillægene paa Finansloven havde faaet denne Tjenestealder medtaget med den fulde Tid, idet man nu pludselig halverede deres Tjenestealder. Hertil kom, at man følte det som unaturligt, at en Timelærer eller Timelærerinde skulde kunne medtage sin fulde Tjenestetid ved senere fast Ansættelse, hvad ogsaa gjaldt en konstitueret Lærer, medens den fast ansatte Andenlærer kun kunde medtage Halvdelen af Tjenestetiden. — Skønt Ministeriet i og for sig ikke ser, at der er noget mindre vel begrundet i, at Tjenestetiden i en ringere lønnet Klasse af Embeder ikke kommer til at virke med den fulde Tid til Beregning af Løntillæg for et Embede af en højere lønnet Klasse, og skønt man i det hele maa tillægge de ovenangivne Begrundelser ret ringe Vægt, har man dog ikke kunnet bortse fra den forholdsvis ringe Forskel, der er mellem de paagældende Embeders Lønninger, hvilket gør en forskellig Vurdering af Tjenestetiden mindre vel begrundet, og man har derfor ikke

villet modsætte sig dette i Lærerstanden saa stærkt fremtrædende Ønske om Ændring i et Forhold, der føles som en Ubillighed. Angaaende Forslagets finansielle Virkninger ser man sig i Stand til at gøre Rede for, hvilken Merudgift der vil paadrages Staten for de Lærerkræfters Vedkommende, der vare ansatte i de paagældende Embeder den 1. Januar 1903, idet de forudsættes at forblive i Embedet, saa længe Virkningen af Ændringen varer, jfr. herom det vedføjede Bilag.

Formindskelsen af den aarlige Udgift for Statskassen hidrører fra, at der aarligt vil være et stigende Antal Lærere og Lærerinder, der have naaet 20 Aars Tjenestealderen i deres nuværende Embeder, fra hvilket Tidspunkt den tidligere Andenlærer og Lærerindevirksomhed bliver uden Betydning, saaledes at der altsaa ikke længere kan tales om en fra den heromhandlede Lovændring hidrørende Merudgift. Paa den anden Side opvejes Formindskelsen ved den aarlige Merudgift, som foranlediges ved en tilsvarende Stigning i Tallet af Lærere og Lærerinder, der efterhaanden komme til at nyde godt af Lovændringen. Det maa i det hele antages, at den fremtidige Merudgift for Statskassen vil blive ca. 30,000 Kr. aarlig, hvilket i alt Fald i Relation til den samlede Udgift til Løntillæg (ca. 2,000,000 Kr.) ikke kan kaldes særdeles betydelig.

Med den saaledes foreslaaede Ændring bortfalder selvfølgelig den nugældende Bestemmelse om personligt Tillæg for den Lærer eller Lærerinde, der ved Forflyttelse fra et Andenlærer- eller Lærerindeembede til et Første- eller Enelærerembede paa Landet eller til et Købstadlærer- eller Lærerindeembede indtræder paa en lavere Løn, idet denne Bestemmelse — som det fremgaar af Motiverne til den paagældende § — udelukkende har Hensyn til den samtidige foreslaaede Halvering.

En lignende Bestemmelse som den her omhandlede indeholder § 23 med Hensyn til Beregning af Tjenestealderen for Lærerinder paa Landet, som tidligere have været Forskolelærerinder, idet den sidstnævnte Virksomhed ligeledes her kun medtages med Halvdelen med samme Adgang til personligt Tillæg. I disse Bestemmelser foreslaas kun den Ændring, at Adgangen til det personlige Tillæg, som har vist sig at være uden praktisk Betydning, bortfalder. Naar Ministeriet ikke har ment at kunne foreslaa, at Forskolelærerindevirksomhed i den angivne Forbindelse beregnes fuldt ud, er dette begrundet i den væsent-